

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita B. Simeonis Stylitae Senioris, summè admirabilis ex ea qua[m] Theodoretus: Episcopus Cyrensis scripta[m] reliquit. Claruît autem in felicibus primordijs suis Anno 378. sub Damaso Papa Gratian. & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

dio intercluso, ingentem lachrymarum vim fudit. Resumptis demum viribus, alteram filiam adduxit: atque. Nostine o filia, hunc virum? Et illa, hic est qui me suis precibus malo demone liberavit. Et statim facie in terram prostrata, ab utero sui opprobrio liberari postulavit. Quam illa magno charitatis affectu humo pia dextera erecta, precibus integre sanitati restituit. Miraculo stupefacti omnes pro gaudio vim lachrymarum fuderunt: eius, sanctitatem multum venerantes. Ne vero qua contagionis labe inter mundanas delicias pollueretur Apollinaris, parentibus nequicquam eam retinere volentibus, celestis vite habitacula repetiuit in Scetis, ibidem autem a fratribus cum summa exultatione excepta, paucos post dies leni correpta morbo, ad aeterna celestis patriae gaudia migravit. Tunc corpore de more ad laudandum a fratribus nudato ineffabilis Dei misericordia femineo in sexu reuelata est. Quare mox et precibus et hymnis et laudibus diuinam donitatem in celum extollentes, sacras S. Virginis reliquias in antro Abbatis Macarii deposuere.

Abit de vita.

Vide Cels. Baron Ann. Tom. 4. s. l. 6. An. Tom. 6.

Januarij.

VITA B. SIMEONIS STYLLITAE SENIORIS, summe admirabilis ex ea qua Theodoretus Episcopus Cyrensis scripta reliquit. Claruit autem in felicibus primordiis suis Anno 378. sub Damaso Papa Gratiano. & Valentin. Imp. Temporibus Meletij Antiocheni antistitis. Obijt vero anno eiusdem Domini nostri 460. Leonis magni, Imp. 4. Leonis autem Roma. Pontif. 21.

Quamuis quidem omnes ferè homines, huius maximi orbis; terrarum vniuerso plurimum admirandi, viri Dei actionum, testes extent fideles, quonia tamen supra humanam naturam sunt, omnemque fidem excedunt: illarum narrationem aggredi haud immerito sane quis plane primescat. Consueuere enim

enim plerique, ea quę de alijs dicuntur sua metiri natura, quęque sibi facilia factu putant, æquo animo accipere: supra verò ea, veluti ficta, falsa, fabulosa, & ab omni prorsus veritate remota, certò ducere. Sed quoniam id illis tantum, qui rerum diuinarum imperiti sunt, accidit, periti verò, piji que homines multi sunt, qui quidem Spiritus S. gratia suadente, tantum aberit vt non credant, vt etiam maximam fidem præsent: acta eius omnia fideliter quidem, attamē breuiter percurreremus.

Simeonis
patria

Est oppidum quoddam intra nostros, Cilicum que fines, sitū quod Incolæ Sisan appellāt. Hinc oriundus Simeon pascebat ouium greges, mundo ignotus, & breue quoddā temporis spatium, propter vim niuis de cælo decidentem, nactus, quo, ouibus: sub tecto relictis, Deo vacare posset, templum adiit, vbi Euangelica voce, quę stantes lugentesque Beatos, ridentes verò miseros esse prædicabat eruditus; protinus relicto mundo, in monasterium, tutissimum innocentie portum, se recepit. Ibidem biennio, omni virtutum genere diligenter exercitatus, Teledam profectus est. Hic se

Fit mona-
chus.]

Heliodorus
hic trium
annorum
puer mona-
sterium pe-
tijt.

se Heliodoro, viro sanè egregio, & à teneris celestibus disciplinis imbuto (qui celeberrimo cuiusdam sapientie domicilio præerat, clarissimis disciplinis excolendum tradidit. Apud quem, decem commoratus annos, hebdomodarum media carnem macerabat, tantaque austeritate in se defæuiebat, vt fratres, qui erant octogiata numero, ab eum vehementer vrgerent. Ab hac igitur palæstra dimissus, per montis solitudines, vagabundus aliquandiu, fossam tandem reperit, quam suę habitationis locum elegit.

Sed post quinque dierum decursum, fratres tanti athletę abentiam lugentes, multo labore &

re & studio inuentum, de fossa ad monasterium reuocarunt, transactisque paucis admodum apud illos diebus, Telauisum miserunt; vbi foribus angustæ domus firmiter obstructis, totos quadraginta dies, celestium rerum meditationi acriter intentus, ieiunus perstitit. Et hac quidem vitæ austeritate, octo & viginti annis continuis, strenuè sese exercuit.

Ieiunat sanctus totos 40. dies.

Columna instituit.

Post hæc, quoniam ad summam virtutis apicem tendebat; stationem in columna instituit: domiciliumque in ea, cuius mensura vix duos continebat cubitos, construxit. Columna autem primum sex, mox duodecim, deinde viginti, postmodò sex & triginta cubitorum longitudinis erat. In hac, vitam celestium potestatum in carne emulatus, se à rebus terrenis abstrahere laborauit, vim naturæ adferre, res in sublimi positas persequi, & inter cælum & res terrestres quasi medius interiectus, cum Deo colloqui, eum pariter cum angelis, laudibus extollere, & tum preces pro hominibus è terra in cælum subleuans, Deo offerre, tum misericordiâ Dei, de cælo in terram deferens, hominibus impertiri.

Et quo faciliùs omnem, rebellionem compefceret, ipsum etiam corpus, ne stationem delerret, vinculis constrinxit. Catena namque ferrea viginti cubitorum longitudinis, pedem dextrum ligauit, vt assiduò cælum contemplari cogeretur, quam tamen oratione Meletij antistitis Antiocheni, confringi libenter passus est. Præclare namque monebat, superuacaneum esse ferrum ei, corpus, mentis vincula optimè cohibere poterat.

Catena se ligat.

Meletius Episcopus Antiochenus.

Simeon multis adfert verum lumen.

Interea fama tam eximie sanctitatis longè lateque vagante, maximus, ex omni terrarum parte, populi ad eum concursus factus est: quibus veritatis

tatis viam ex columna, tanquam è cathedra cum
 verbis tum rebus ipsis demonstrabat. Et præter ali-
 os plurimos, quos & mentis & corporis ægritudi-
 ne liberavit, infinitum Ismaelitarum numerum in den-
 sis impietatis tenebris miserè errantem ad clarissi-
 simam pietatis lucem traduxit. Sed ne singula com-
 memorando tedium generem, libet unum è multis in
 medium proferre. Venit aliquando Saracenorum
 quidam tribunus, opem cuidam ex suis, cuius mem-
 bra in itinere soluta erant, à sancto Simone peti-
 turus. Què vir Dei ad se adduci cum iussisset, hor-
 tatur, ut relicta maiorum suorum, omni scelere
 contaminata superstitione, puram Christi Iesu-
 dem, sincero animo amplectatur. Et paulò post, si-
 credis, inquit, surgito; & sublatum humeris tuo
 tribunum, ad tentorium desertos qui subiès onus,
 confestim illum, virum sanè maximè corpulen-
 tum abstulit, quo iussus erat. Et quidè præ ceteris eius
 animi dotibus, paciètia potissimè admiranda vide-
 tur, nocte enim ac die, erecto ad sidera vultu stans,
 mentis acie, diuinis assiduo rebus intèdebat: tantaq-
 in eo constantia perseverabat, ut pedum eius al-
 ter, contracto ulcere, sanie assiduo scatere vide-
 retur. Tam præclara autem rerum gestarum, mi-
 raculorumque gloria splendens, tantum abfuit,
 ut aliquo inanis gloriæ tumore inflaretur: quin
 potius hominum se omnium postremum infi-
 mumque iudicaret. Nec enim is erat, quem popu-
 li plausus transuersum, à recta viuendi via quoquo-
 modo deducere possent: sed quæ vitæ cõsilia ad ex-
 actissimam prudentiæ normam dirigebat. Præ-
 ter modestiam autem, tanta morum suauitate,
 humanitateque præditus erat, ut vel ad abie-
 ctissimi hominis voluntatem, promptum ala-
 remque se exhiberet. Nec erat sanè diuino do-
 ctinæ

*Curat para-
lysi dissolu-
tum.*

*Eximia e-
ius pacien-
tia.*

*Humilitas,
eius.*

Constantia.

*Modestia &
humilitas.*

Orinæ munere destitutus; quo factum est, ut bis in dies singulos hominum mentes ad terrenarum rerum contemptum, cælestiumque amorem excitaret: nemoque non verborum venustate, spiritalique scientia reffectus ab eo recederet. Iudicia verò quanta prudentia, quantaque æquitate exercuerit, quis enarrare sufficiat? His rebus, post horâ nonâ, operâ dabat. Circa solis occasum, rursus ad diuina se colloquia recipiebat. Nec interim ecclesiarum curam negligebat. Sed modò Græcorum impietatem expugnabat: modo Iudæorum debellabat audaciam; interdum instructas hæreticorum acies fundebat fugabatque; nunc de negotijs regem certiore faciebat: nunc magistratus, ad constituta pietatis fundamenta acriter tuenda, hortabatur.

Doctrina eius.

Exercet iudicia & lites diximit.

Hic est Simeones iste, qui in terra angelus, in carne cælestis Ierusalem ciuis fuit: & peregrinam hanc viuendi viam: hominibusque planè incognitâ instituit. Cû verò sancti eremi incolæ, misso ad eû nûcio, suscitarentur, quid noua hæc & inusitata vitæ ratio sibi vellent, & quamobrem trita viuendi via, & sanctorum pressa vestigijs, relicta, aliam quandam peregrinam, & hominibus omninò ignotam sequeretur, eumque hortarentur, ut ex suo domicilio descenderet, viamque electorum patrum instaret, alacri promptoque animo descendere paratus, mòx pedem protulit: patrum hortationi obsecurus. Sed patres, qui ex obedientia nûm Deo duce, in eam viam ingressus esset, colligere volebant, prompto eius ad obediendum animo egregiè cognito, bono eum animo iubent esse: Nil dubitaret, stationem illam à Deo institutâ esse, quare rem strenuè gereret

Simeonis prompta obediencia.

gereret, susceptumque arduum certamen; cui sempiterna nominis sui gloria ad exitum perduceret.

**Obiurgat
Theodosi-
um Impera-
torem.**

**Theodosius
ab eo bene-
dictionem
petit.**

**Moritur
vir Dei.**

Miracula.

**Reperitur
vixisse 112.
annis.**

Cum autem tanta animi humilitate, se suaque omnia patrum voluntati submitteret, contra tamen tanta animi fortitudine, constantiaque, aduersus iniquum Imperatoris Theodosij edictum, quo Antiochenis ludæis, iam antea ablatam per Christianos synagogam restituendam mandabat, pugnavit, ut grauissimis eum verbis increpitum, edictum reuocare coegerit. Ipseque Imperator, infirmum aëreum illum martyrem precibus obtestatus est, ut sibi benedictionem impartiri dignaretur.

Fuit & tanta illius vitæ austeritas, tantaque in aduersis constantia, ut multi eum mortali carnis circumdatum dubitaret. Contra solis ardores, hyberna frigora, & vehementissimos ventorum insultus, in tua columna perstitit inexpugnabilis. Cum autem deuexa ætate suo ergastulo solueretur, fertur corpus eius, eadem in columna confixisse erectum: nulla membrorum parte humum contingens.

Fuit autem sacrum funus Antiochiæ curatum, Leone tum Imperium gerente, & Martyrio, Antiochiæ episcopatum administrante. Post multum autem temporis, capilli capitis eius integri inuesti sunt. Frontis item cuticula, quanquam in rugas contracta, mansit incorrupta. Dentes etiam fidelium manibus euulsi, figura sua indicarunt, qualis diuinus ille Simeones fuerit.

Quod verò ad eius ætatem longæquam pertinet, ipsum ultra centesimum annum ætatem propagasse, inde facile colligi potest, quod iam columnam ascenderat, viuentem Meletio, episcopo Antiocheno; qui cum suam visitaret Diocesim, eccle-

fiat er
ditos
videl
tus fu
anno
putat
antè
Ve
nop
Leon
eius
Et
dige
quat
In c
stria
drag
terr
uam
cum
tiur
tud
qui
cre
tem
die
lo f
nar
sp

fias erigens: & Syriæ quoque monachos sibi subditos inuiferet, inter alios & hunc inuenit, Anno uidelicet salutis 378. à quo tempore, vsque in obitus sui (qui fuit Anno 460.) diem, numerare licet annos 82. Cum verò inuiferetur à Meletio, haud putatur minorem fuisse, annis 30. Qua ratione, eū antè nō obdormisse, planè dignoscitur.

Venerandū verò eius corpus, postea Cōstantinopolim translatum fuit: ita eodem præcipiente Leone Imp. maximè pio, qui (& dignè quidem) in eius honorem, nobilem ibidem erexit ecclesiam.

Est & templum in montis iugo. Mandria ab indigenis dicto, polito lapide insigne, porticibus quatuor pulchrè illustratum, huic sancto sacrum.

In cuius medio, atrium est sub dio summa industria elaboratum, in quo sita est columna illa quadraginta cubitorum, in qua vitam cælestem ille terrestris corporeusque Angelus transegit Ad læuam columnæ, ipse equidem (scribit Euagrius)

cum tota agrorum, circa columnam incedentium, multitudine, vidi stellam inusitata magnitudine, discurrentem, iubarque fundentem: neque quidem semel, bisue aut ter, sed sæpius: eandemque crebrò euanescentem, & eximproviso apparentem denuò: quæ solum in sanctissimi viri istius die festo cernitur. Sunt qui memorant, ac miraculo sanè tum propter fidem eorum, qui id ipsum narrant, tum propter alia, quæ ipsi sumus conspicati, credendum est: veram personæ illius effigiem huc illucque volitantem se vidisse: barba dimissa & capite, ut so-

let tiara operto.

Translatio reliquiarū eius. Ecclesia in eius honorem Constantinopoli cōstructa. Est in Syria Templum Simeonis in monte Mandria dicto.

Nota miri quiddā de stella.

Item de visione effigie eius.